

ಚರ್ಮ ರೋಗಗಳು

ಡಾ|| ಡಿ. ಪಿ. ಜಯರಾಂ

ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ

ನವಸಾಕ್ಷರ ಪುಸ್ತಕ ಮಾಲೆ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

ಡಾ. ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಕಂಬಾರ

ಕುಲಪತಿಗಳು, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ

ಶ್ರೀ ಲೂಕೋಸ್ ವಲ್ಲತರ್, ಐ. ಎ. ಎಸ್.

ನಿರ್ದೇಶಕರು, ಲೋಕಶಿಕ್ಷಣ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯ

ಉನ್ನತ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರು

ಶ್ರೀಯುತರಾದ

ಹಾ. ಮಾ. ನಾಯಕ

ಎಚ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ

ಜಿ. ನಾರಾಯಣ

ಎಲ್. ಎಸ್. ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್

ಶಾಂತರಸ

ಕೆ. ವಿ. ಸುಬ್ಬಣ್ಣ

ಗೊ. ರು. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ

ಪಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರ್

ಶಿವಶಂಕರ ಹಿರೇಮಠ

ಆರ್. ಎಸ್. ರಾಜಾರಾಮ್

ಶ್ರೀಮತಿ ಎಲ್. ಜಿ. ಸುಮಿತ್ರ

ಸಂಪಾದಕ ಸಮಿತಿ

ಶ್ರೀಯುತರಾದ

ಎಸ್. ಜಿ. ನಾಗಲೋಟಿಮಠ

ಕೆ. ವಿ. ನಾರಾಯಣ

ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಬಿಳಿಮಲೆ

ಕರೀಗೌಡ ಬೀಚನಹಳ್ಳಿ

ಅಮೃತ ಸೋಮೇಶ್ವರ

ಸಿ. ಆರ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್

ಬಿ. ಎ. ಶ್ರೀಧರ

ಲಿಂಗದೇವರು ಹಳೆಮನೆ

ಭ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ

ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರರಾವ್

ಭಕ್ತಪ್ರಿಯ

ಎಂ. ಪಿ. ಪರಮಶೇಖರಯ್ಯ

ಶ್ರೀಮತಿ ಉಷಾ ರಾಂಕುಮಾರ್

ಲೋಕಶಿಕ್ಷಣ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯ
ನವಸಾಕ್ಷರ ಪುಸ್ತಕ ಮಾಲೆ-೨೬

ಚರ್ಮ ರೋಗಗಳು

ಡಾ|| ಡಿ. ಪಿ. ಜಯರಾಂ

ಪ್ರಸಾರಾಂಗ
ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ
ಹಂಪಿ-೫೮೩ ೨೦೦

ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ
ಹಂಪಿ - 583 211, ಕರ್ನಾಟಕ

ಪ್ರಸಾರಣಾಧಿಕಾರಿ
ಪ್ರಸಾರಣಾಧಿಕಾರಿ

ಚರ್ಮ ರೋಗಗಳು

CHARMA ROGAGALU : By Dr. D. P. Jayaram. Published by The Director of Prasaranga,
Kannada University, Hampi - 583 211, KARNATAKA.

First Impression 1994, Pp. ii + 26, Rs. 8.00

© Kannada University 1994

ಸಂಯೋಜನಾಧಿಕಾರಿ
ಡಾ|| ಎಚ್. ಎಸ್. ಶ್ರೀಮತಿ
ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ರಚನಾ ವಿಭಾಗ

ಪ್ರಕಾಶಕರು
ನಿರ್ದೇಶಕರು
ಪ್ರಸಾರಾಂಗ
ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ
ಹಂಪಿ - 583 211

ಮುಖಪುಟ ವಿನ್ಯಾಸ
ಕೆ. ಮಕಾಳಿ

ಬೆಲೆ : ರೂ 8.00

ಮುದ್ರಕರು
ಪ್ರಿಂಟ್‌ಪಾಕ್
ದೇವಯಾನಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್, ೨೮/೨, ಗೌಡನಪಾಳ್ಯ,
ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಪುರ ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦ ೦೬೧.

ಚರ್ಮ ರೋಗಗಳು

ಚರ್ಮ ದೇಹದೊಳಗಿನ ಅಂಗಗಳಿಗೆ ಹೊದಿಕೆಯಾಗಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು, ದೇಹಕ್ಕೆ ರೂಪವನ್ನು ಕೊಡುವ ಜೀವಂತ ಅಂಗಿ. ದೇಹದ ಒಳಗಿನ-ಪರಿಸರದ ಅವಶ್ಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹೊರಬಿಡದೆ, ಹೊರಗಿನಿಂದ ದೇಹದೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಬಹುದಾದ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳನ್ನು, ಶಾಖ ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ಶಕ್ತಿ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಒಳನುಗ್ಗದಂತೆ ತಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇದರ ರಚನೆ ಈ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತಿದೆ. ನಾವು ಬೆಳೆದಂತೆ ಚರ್ಮವೂ ಬೆಳೆದು ಮೈಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಚರ್ಮದಲ್ಲಿ ಮೇಲು ಚರ್ಮ, ನಿಜಚರ್ಮ ಮತ್ತು ಬುಡ ಚರ್ಮ ಎಂಬ ಮೂರು ಭಾಗಗಳಿವೆ.

ಮೇಲುಚರ್ಮ: ಏಳರಿಂದ ಎಂಟು ವರಸೆ ಮೇಲ್ಪರೆ ಕಣಗಳ ಪದರ. ಇದರ ಮುಖ್ಯ ಕೆಲಸಗಳು ಎರಡು. ಒಂದು, ನಿರ್ಜೀವವಾಗಿದ್ದರೂ ದೇಹರಕ್ಷಣೆಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ಕೊಂಬಿನಂತೆ ಗಡುಸಾದ ಕೊಂಪೊರೆಯ ಉತ್ಪತ್ತಿ. ಎರಡನೆಯದು ಚರ್ಮದಲ್ಲಿರುವ “ಮೆಲನಿನ್” ಬಣ್ಣದ ಉತ್ಪತ್ತಿ.

ನಿಜಚರ್ಮ: ಮೇಲಿನ ಚರ್ಮದ ಕೆಳಗಿರುವ ಈ ಪದರವು ಕೂಡಿಸುವ ಅಂಗಾಂಶದ ದಪ್ಪನಾದ ಪದರ. ಮನುಷ್ಯ ದಿನನಿತ್ಯ ಬಳಸುವ ಹಲವಾರು ಸಾಮಾನುಗಳು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ನಿಜಚರ್ಮದಿಂದ ಮಾಡಿದವು. ಅಂದಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಾಗಿರುವುದೆಂದು ಊಹಿಸಬಹುದು. ಕೂಡಿಸುವ

ಅಂಗಾಂಶದ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರಕ್ತನಾಳಗಳೂ, ಹಾಲ್ಮಸ ನಾಳಗಳೂ, ನರಗಳು, ಬೆವರು ಗ್ರಂಥಿಗಳೂ, ಕೂದಲ ಕೂಪಗಳೂ, ಜಿಡ್ಡು ಗ್ರಂಥಿಗಳೂ ಮತ್ತು ವಿಧವಿಧವಾದ ಜೀವಕಣಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ. ನಿಜ ಚರ್ಮವು ಮೆತುವಾದ ಅಂಗಾಂಶಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಆಕಾರದಲ್ಲಿಡುತ್ತದೆ.

ಬುಡಚರ್ಮ: ಚರ್ಮ ಮತ್ತು ಅದರಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕೊಬ್ಬಿನ ನಡುವಿನ ವಲಯ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೊಬ್ಬಿನ ಜೀವಕಣಗಳೂ, ಬಿಳಿ ಮತ್ತು ಹಳದಿ ಕೂಡಿಸುವ ಊತಕ, ಕೆಲವು ಬೆವರು ಗ್ರಂಥಿಗಳೂ, ರೋಮಕೂಪಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ.

ಚರ್ಮರೋಗಗಳಿಗೆ ಕಾರಣಗಳು

ಚರ್ಮರೋಗಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ ಹೊರಗಿನಿಂದಾಗಲಿ, ಒಳಗಿನಿಂದಾಗಲಿ ಇರಬಹುದು. ಅನೇಕಾನೇಕ ಕೀಟಗಳು, ಅಣುಗಳು, ವಿಷಕಣಗಳು ಮತ್ತು ಅಣುಬೆಗಳು ದೇಹದ ಹೊರಗಿನಿಂದ ನಾಟಿ, ರೋಗಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತವೆ. ಚರ್ಮದ ಬೆಳೆತದ ವ್ಯತ್ಯಯಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟುಮಚ್ಚೆ, ರಕ್ತನಾಳ ಗ್ರಂಥಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಒಗ್ಗದಿರುವ ಮದ್ದುಗಳ ಬಳಕೆಯ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮದಿಂದಲೂ ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ರೋಗ ಬರಬಹುದು. ಕೆಲವು ಚರ್ಮರೋಗಗಳು ಅನುವಂಶಿಕವಾಗಿಯೂ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಜನಿಕಗಳ ದೋಷಗಳಿಂದಲೂ ಬರುತ್ತವೆ.

ದೇಹಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದಾದ ಎಲ್ಲಾ ರೋಗಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಾ ಹಾಕಿದರೆ ನೂರಕ್ಕೆ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಚರ್ಮರೋಗಗಳು.

ಕಜ್ಜೆ

(ಚಕ್ರವರ್ತಿತುರಿ, ಏಳು ವರ್ಷದ ತುರಿ)

ಕಜ್ಜೆ ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ತಗಲುವ ಅತಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಂಟು ರೋಗ. ಒಬ್ಬರಿಂದೊಬ್ಬರಿಗೆ ಹರಡುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಉಣ್ಣೆಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಉಣ್ಣೆಗಳು ಚರ್ಮದ ಹೊರಪದರಗಳಲ್ಲಿ ಸುರಂಗ ಕೊರೆದು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆಮಾಡಿ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಮರಿ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಮರಿ ಉಣ್ಣೆಗಳು ಹತ್ತುಹನ್ನೆರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸುರಂಗದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು ಹೊಸದಾದ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಮನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವಂಶ ವೃದ್ಧಿಮಾಡುತ್ತವೆ.

“ಕಜ್ಜಿ”

ಈ ಸುರಂಗಗಳು ಚರ್ಮದ ಮೇಲೆ ಹೊರನೋಟಕ್ಕೆ ವಕ್ರ, ವಕ್ರ ಗೆರೆಗಳಂತೆ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಇವು ಬೆರಳು ಸಂದಿ, ಕಂಕಳು, ಭುಜ, ಕುಂಡಿ, ಹಂಗಸರ ಮೇಲೆ ಸುತ್ತು, ಗಂಡಸರ ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೇಲೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಸುರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಉಣ್ಣೆಗಳ ಓಡಾಟದಿಂದಲೂ, ಮರಿಗಳೂ, ಇಕ್ಕಿಗೆಗಳೂ ತುರಿಕೆ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿದ ಅಥವಾ ಕೀವು ತುಂಬಿದ ಗುಳ್ಳೆಗಳು ಕಾಣುತ್ತವೆ. ರಾತ್ರಿಕಾಲ ಕಜ್ಜಿಯ ತುರಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಕಜ್ಜಿ, ಸ್ವಚ್ಛತೆ ಇಲ್ಲದವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು. ಉಣ್ಣೆಗಳು ಒಬ್ಬರ ಮೈಯಿಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮೈಗೆ ಸೇರುವುದರಿಂದ ರೋಗ ಹರಡುತ್ತದೆ. ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನ ವಾಸ ರೋಗ ಹರಡಲು ಅನುಕೂಲ. ಯುದ್ಧ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೆಲದ ಮಾಳಿಗೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಗುಂಡಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಾಸಮಾಡುವ ಸೈನಿಕರಲ್ಲಿ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗದಂತೆ ಹರಡುತ್ತದೆ. ನೆಪೋಲಿಯನ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಕಜ್ಜಿ ಇತ್ತಂತೆ. ಅವನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅವನಿಂದ ಶಹಭಾಸಗಿರಿ ಪಡೆಯದೆ ನಿರಾಸೆಗೊಂಡು, “ಸೇವೆ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವನು

ಕೈ ಕುಲುಕಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಕಜ್ಜಿ ಒಂದೇ", ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದು ಪ್ರತೀತಿ. ಇದರಿಂದಲೇ ಇದಕ್ಕೆ 'ಚಕ್ರವರ್ತಿ ತುರಿ' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿದ್ದು.

ಕಜ್ಜಿಗೆ ತಕ್ಕ ಮದ್ದು ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಏಳು ವರ್ಷದ ತುರಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿತ್ತು. ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಶೋಧನೆಗಳಿಂದ ಈಗ ನಾವು ಬಳಸುವ ಔಷಧಿಗಳು ಬಂದವು. ಮೂರು ದಿನಗಳ ಔಷಧಿಗಳ ಸೂಕ್ತ ಬಳಕೆಯಿಂದ ರೋಗವನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಬಹುದು. ವೈದ್ಯರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಲೇಪನವನ್ನು ಮೈಯಪೂರ್ತಿ ರಾತ್ರಿ ಹಚ್ಚಿ, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದು. ಸತತ ಮೂರು ರಾತ್ರಿ, ನಾಲ್ಕನೇ ದಿನ ಬಟ್ಟೆ, ಹೊದಿಕೆಗಳನ್ನು ಕುದಿಯುವ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿ ಜೀವಮಡಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಮನೆಯವರೆಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಒಬ್ಬರಾದ ಮೇಲೊಬ್ಬರಿಗೆ ರೋಗ ಅಂಟುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ.

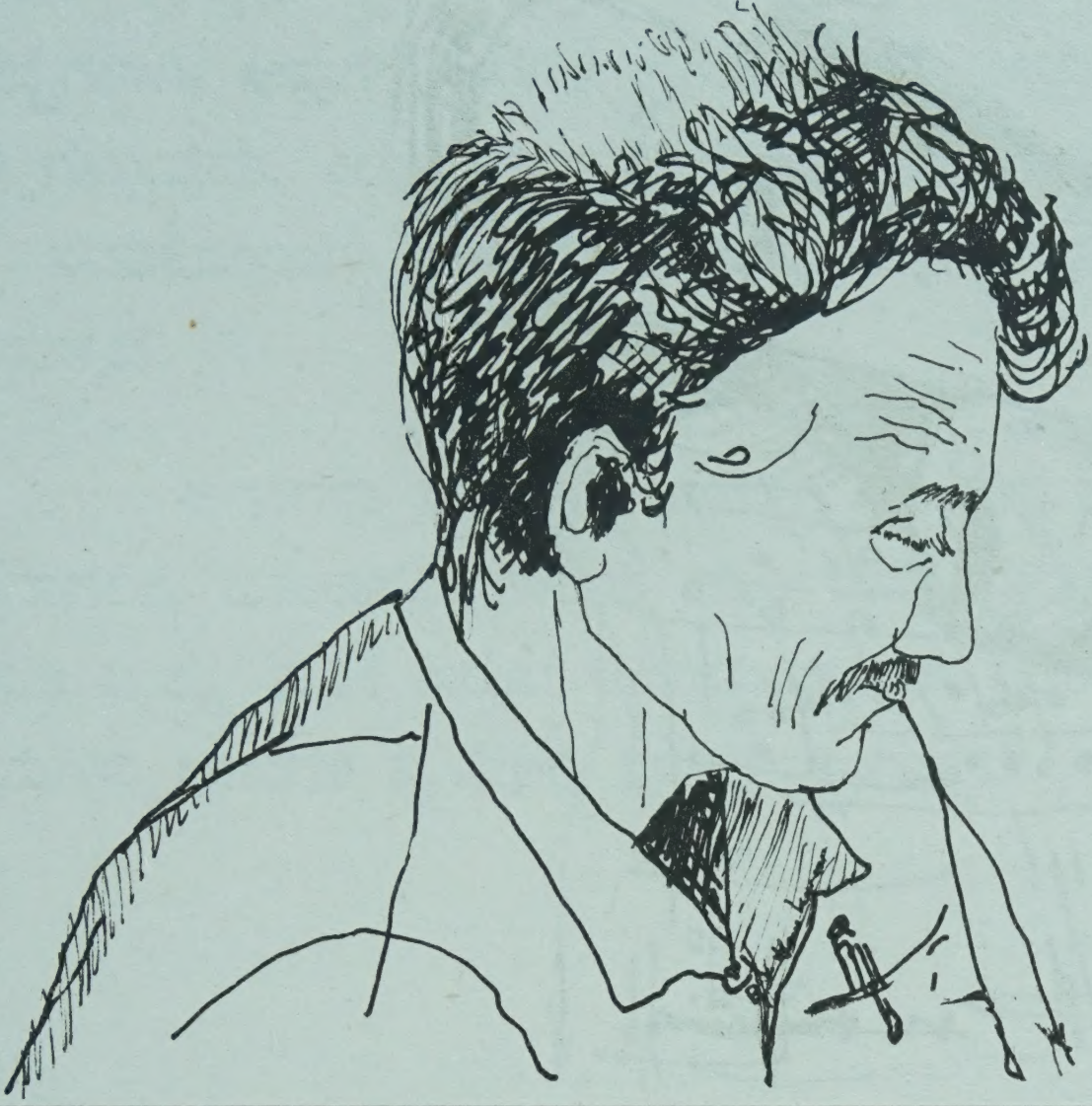
ನಾಯಿ, ಬೆಕ್ಕು, ಪಕ್ಷಿ ಮೊದಲಾದ ಸಾಕುಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಜಾತಿಯ ಉಣ್ಣೆಯಿಂದ ಕಜ್ಜಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇವು ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಮನುಷ್ಯರಿಗೂ ತಗಲಬಹುದು. ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಸುಲಭವಾಗಿ ಗುಣವಾಗುತ್ತೆ.

ಹೇನು ಕೂರೆಗಳು

ಹೇನುಗಳಿಗೆ ಕೊಳಕು ತೌರುಮನೆ ಇದ್ದಂತೆ. ಅವು ಕೊಳಕಾಗಿದ್ದವರನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸುತ್ತವೆ. ಹೇನುಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬಗೆ. ತಲೆ ಹೇನು, ಮೈ ಹೇನು (ಬಟ್ಟೆ ಹೇನು), ಗುಂಜಡೆಯ ಹೇನು. ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿರುವರಲ್ಲೂ ಗುಂಜಡೆಯ ಹೇನು ಇರುತ್ತದೆ.

ಹೇನುಗಳು ಮನುಷ್ಯನ ರಕ್ತವನ್ನು ಹೀರಿ ಜೀವಿಸುತ್ತವೆ. ಅವು ಕಜ್ಜಿ ರಕ್ತ ಹೀರಿದ ಕಡೆ ಸಣ್ಣಗಾಯ, ದದ್ದು, ಗುಳ್ಳೆಗಳು ಆಗುತ್ತವೆ. ಕೀವಾಣುಗಳು ಸೇರಿ ಕೀವುಗುಳ್ಳೆಗಳೂ ಆಗುತ್ತವೆ.

ಹೇನುಗಳು ಮೊಟ್ಟೆ (ಕೂರೆ)ಗಳನ್ನು ಮರಿಮಾಡುತ್ತವೆ. ತಲೆ ಹೇನಿನ ಕೂರೆ ಉದ್ದವಾಗಿ, ಚಪ್ಪಟೆಯಾಗಿ ಅದರ ಒಂದು ಕೊನೆ ಕತ್ತಿನ ಪಟ್ಟಿಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೂದಲ ಬುಡಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಣ್ಣ ಕೂದಲ ಬಣ್ಣ ಹೋಲುವಂತೆ ಕಂದು ಬಣ್ಣವಿರುತ್ತದೆ. ಮೈ ಹೇನಿನ ಕೂರೆಗಳು ಬಟ್ಟೆಗಳ ಹೊಲಿಗೆ ಅಂಚಿಗೆ ಅಂಟಿರುತ್ತೆ. ಗುಂಜಡೆಯ ಹೇನು ಜೇಡನ

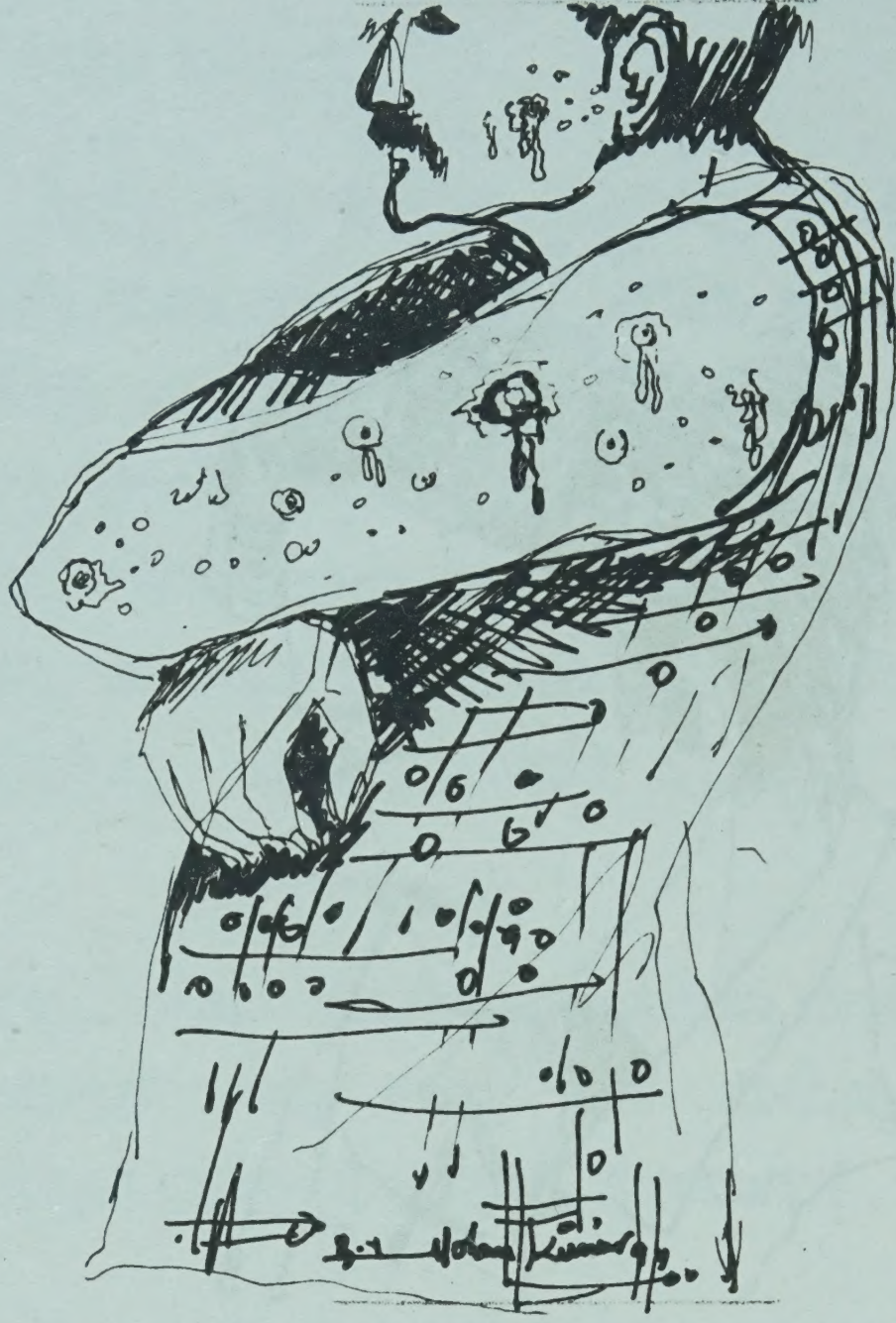
ಹೇನು ಕೂರೆ

ಆಕಾರವಿದ್ದು ತನ್ನ ಬಲವಾದ ಕಾಲುಗಳಿಂದ ಕೂದಲನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ತಲೆಯನ್ನು ಕೂದಲ ಕೂಪದೊಳಗೆ ತೂರಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಕೂರೆಗಳಿಂದ ಮರಿಗಳಾಗಲು ಹದಿನೈದರಿಂದ ಹದಿನಾರು ದಿನ ಬೇಕು.

ಹೇನುಗಳು ಕೆಲವು ವೇಳೆ ರೋಗದ ಕ್ರಿಮಿಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬರಿಂದೊಬ್ಬರಿಗೆ ಹರಡುತ್ತವೆ. ಟೈಫಸಾ ಜ್ವರ ಈ ರೀತಿ ಹರಡುತ್ತದೆ.

ಚಿಕಿತ್ಸೆ

ವೈದ್ಯರ ಸಲಹೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಕೆಲವು ಕ್ರಿಮಿನಾಶಕ ಪುಡಿಗಳ ಸಿಂಪಡಣೆಯಿಂದ ಹೇನುಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಕೂರೆಗಳು ಈ ಪುಡಿಗಳಿಂದ ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೇ

ಕೀವು ಚರ್ಮ

ಪುಡಿಯನ್ನು ಎರಡು ವಾರಗಳ ನಂತರ ಬಳಸಿದರೆ ಕೂರೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದ ಮರಿಗಳು ಸಾಯುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪುಡಿಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಎರಡು ವಾರದ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಲ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಉತ್ತಮ.

ಕೀವು ಚರ್ಮ

ಕೀವಾಣುಗಳು ಚರ್ಮದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ರೋಗಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ.

೧. ಅಂಟುತುರಿ

ಕೀವಾಣು, ಅಂದರೆ ಕೀವು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಅಣುಗಳ ಚರ್ಮದ ಹೊರಪೊರೆ ನಾಟಿದಾಗ ಕೆಂಪು ಮಚ್ಚೆಯಾಗುತ್ತೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ಸಣ್ಣ ನೀರುಗುಳ್ಳೆಗಳು ಎದ್ದು, ಅವು ದೊಡ್ಡ ಬೊಬ್ಬೆಗಳಾಗಿ, ಅವುಗಳ ಒಳಗಿನ ದ್ರವ ಹಳದಿಗೆ (ಕೀವು) ತಿರುಗಿ, ಬೊಬ್ಬೆ ಒಡೆದು, ಕೀವು ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟುವುದು. ಕೀವು, ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿದ ಸಿಪ್ಪೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೀವಾಣುಗಳು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿರುವುವು. ಮೈ ಸವರಿಕೊಂಡಾಗ, ಇಲ್ಲವೆ ಕೆರೆದುಕೊಂಡಾಗ ಇವು ದೇಹದ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಹರಡುತ್ತದೆ.

ಅಣುಗಳು ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಗಾಯಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ ಚರ್ಮವನ್ನು ನಾಟಬಲ್ಲವು. ಕುಂದಾಗಲೀ, ಬಿರುಕಾಗಲೀ ಇಲ್ಲದ ಚರ್ಮವನ್ನು ಭೇದಿಸಲಾರವು. ಕಜ್ಜಿ, ಹೇನುಬಿದ್ದವರು, ಇಸಬು ಮತ್ತು ತುರಿಕೆ ಇರುವ ರೋಗವಿರುವವರು ಮೈಕೆರೆದುಕೊಂಡಾಗ ಆಗುವ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಗಾಯಗಳು ಅಣುಗಳ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಬಾಗಿಲುಗಳಾಗುತ್ತವೆ.

ಚಿಕಿತ್ಸೆ

ಅಂಟು ತುರಿ ಚರ್ಮವನ್ನು ಸಾಬೂನಿನಿಂದ ತೊಳೆದು, ಬಿಸಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂಡಿದ ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ೮-೧೦ ನಿಮಿಷ ಕಾವು ಕೊಟ್ಟು, ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ನೀರನ್ನು ಒರೆಸಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಮುಲಾಮುಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಬೇಕು. ತುರಿಯು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದ್ದರೆ ಜೀವಿರೋಧಕಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

೨. ಸಾಮಾನ್ಯ ಕುರು

ಜಿಡ್ಡು ಗ್ರಂಥಿಯು ತಾನು ತಯಾರಿಸಿದ ಜಿಡ್ಡನ್ನು ಪಕ್ಕದ ಕೂದಲ ಕೋಶದೊಳಗೆ ಸ್ರವಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಗ್ರಂಥಿಕೋಶದ ಒಕ್ಕೂಟವನ್ನು ಕೀವಾಣು ಹೊಕ್ಕು ನಾಶಮಾಡಿದಾಗ, ಏಳುವ ಗುಳ್ಳೆಯೇ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕುರು. ಕುರು ದೊಡ್ಡದಾದಂತೆ ನೋವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತೆ. ಕುರು ಒಡೆದು ಕೀವು

ಸುರಿದಾಗ ಅದರ ಜೊತೆ ಬೇರಿನಂತೆ ಉದ್ದವಾದ ಕಟ್ಟು ಹೊರಬರಬಹುದು. ಕುರು ವಾಸಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಕಲೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತೆ.

ಕೀವು-ಅಣುಗಳು, ಗಂಟಲು-ಮೂಗಿನ ಲೋಳ್ಪೊರೆಗಳಲ್ಲಿ, ಆಸನದ ಸುತ್ತ ತೊಂದರೆ ಮಾಡದೆ ಅಡಗಿರುತ್ತವೆ. ರೋಗ ತಡೆಯುವ ಶಕ್ತಿ ಕುಗ್ಗಿದಾಗ ಅಣುಗಳು ಚರ್ಮನಾಟುತ್ತವೆ. ಯಾವುದೇ ತೀವ್ರ ರೋಗದಿಂದ ನರಳುತ್ತಿರುವವರಲ್ಲಿ, ಉಲ್ಬಣಿಸಿದ ಸಿಹಿಮೂತ್ರ ರೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿಗ್ರಹಣ ಶಕ್ತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಇಂತಹ ರೋಗಿಗಳನ್ನು ಕುರುಗಳು ಪದೇ ಪದೇ ಕಾಡುತ್ತವೆ. ಮೂಲ ಕಾರಣವಾದ ರೋಗಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕುರುಗಳ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಮುಲಾಮು ಹಾಗೂ ಜೀವಿರೋಧಕಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು.

೩. ರಾಜಕುರು, ಜರಡಿ ಹುಣ್ಣು, ಬೆನ್ನುಫಣಿ

ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಕುರುಗಳು ಚರ್ಮದಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಆಗುವ ದೊಡ್ಡ ಮುದ್ದೆಗೆ ರಾಜಕುರು, ಜರಡಿ ಹುಣ್ಣು, ಬೆನ್ನು ಫಣಿ ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳಿವೆ.

ಇದು ಸಿಹಿಮೂತ್ರ ರೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ. ಸಿಹಿಮೂತ್ರರೋಗವು ರಾಜರೂ, ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ರಾಜಕುರು ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ. ಸಿಹಿಮೂತ್ರ ರೋಗ ಬಡವರಿಗೆ ಬರಬಹುದು. ಅಂತೆಯೇ ರಾಜಕುರುವೂ ಸಹ.

ಬೆನ್ನಿನಲ್ಲಿ ರಾಜಕುರು ಬರುವುದು ಹೆಚ್ಚು. ಏಕೆಂದರೆ ವಿಷಮ ರೋಗದಿಂದ ನರಳುವವರು ದೀರ್ಘಕಾಲ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದಿರುತ್ತಾರೆ. ಬೆನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಕುರುವನ್ನು ಬೆನ್ನುಫಣಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ.

ರಾಜಕುರುವಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಕೀವು ಹೊರಕಾಣುವುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಜರಡಿ ಹುಣ್ಣು ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ.

ಚಿಕಿತ್ಸೆ

ಸಿಹಿಮೂತ್ರ ರೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೆನ್ನುಫಣಿ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯಕರ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕತ್ತಿನ ಹಿಂಬದಿ, ಬೆನ್ನು, ಕುಂಡಿಗಳ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತದೆ. ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಶಸ್ತ್ರಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಕೀವು ಸೇರಿದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು, ಜೀವಿರೋಧಕಗಳನ್ನೂ, ಸಿಹಿಮೂತ್ರ ಹತೋಟಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಮದ್ದುಗಳನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕು.

೪. ಕೂದಲ ಕುರು

ಕೂದಲ ಕೋಶ (ಬೇರು)ಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಕೀವು ಅಣುಗಳು ನಾಟುವುದರಿಂದ ಕೂದಲಕುರು ಆಗುವುದು. ಗಡ್ಡ, ಮೀಸೆ, ಗಂಜೆಡುವಿನ ಕೂದಲು, ಮೈಮೇಲಿನ ಕೂದಲುಗಳಲ್ಲಿ ಕುರುಗಳಾಗಬಹುದು.

೫. ನಾಪಿತ ಕುರು

ಗಡ್ಡ, ಮೀಸೆ ಕುರುಗಳಿಗೆ ನಾಪಿತ ಕುರು ಎಂಬ ಹೆಸರಿದೆ. ಅದರೂ ನಾಪಿತನಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಇದು ಆಗದಿರಬಹುದು.

ಕೂದಲ ಕುರುಗಳ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಕಠಿಣ. ಮೇಲೆ ಹಚ್ಚುವ ಮದ್ದುಗಳು ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಕುರುಗಳ ಕೀವಿನಲ್ಲಿನ ರೋಗಾಣುಗಳನ್ನು ಸಾಯಿಸುವಂತಹ, ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಭಾವವಿರುವ ಜೀವಿರೋಧಕವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಅಣಬೆ ರೋಗಗಳು

ಅಣಬೆಗಳು ಸಸ್ಯವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವು. ಜೀವಿಸಲು ಇವು ಇನ್ನೊಂದು ಜೀವಿಯನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವನ್ನು ಪರಾನ್ನಜೀವಿಗಳೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಚರ್ಮ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಕೂದಲು, ಉಗುರಿಗೂ ರೋಗ ತರುತ್ತವೆ. ಚರ್ಮದ ಹೊರಗಿನ ಪದರ, ಕೂದಲು ಮತ್ತು ಉಗುರಿನಲ್ಲಿರುವ ಕೊಂಬುಕವನ್ನು ಅರಗಿಸಿ ಅಣಬೆಗಳು ಜೀವಿಸುತ್ತವೆ.

೧. ಹುಳಕಡ್ಡಿ

ತೊಡೆಗಳ ಸಂದಿ, ಕಂಕಳುಗಳಲ್ಲಿ, ಹುರುಪೆಗೂಡಿದ ದದ್ದುಗಳು ವೃತ್ತಾಕಾರವಾಗಿ ಇರುತ್ತವೆ. ತುರಿಕೆ ಇರುತ್ತೆ. ಹುರುಪೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಅಣಬೆಗಳನ್ನು ಮಿನಿದರ್ಶಕದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬಹುದು.

ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮುಲಾಮಿನಿಂದ ಗುಣಪಡಿಸಬಹುದು. ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅಣಬೆ-ನಿರೋಧಕ ಮಾತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

೨. ಕಾಲ್ಪೆರಳ ಹುಳಕಡ್ಡಿ ಅಥವಾ ಕೆಸರು ಹುಣ್ಣು

ಕಾಲಿನ ಬೆರಳು ಸಂದಿಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ಸಾಮಾನ್ಯ. ಇಲ್ಲಿ ಹುರುಪೆಗೆ ಬದಲಾಗಿ, ತೇವಕೂಡಿ, ಇಸುಬಿನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಕೆಸರು ಹುಣ್ಣು ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಅಣಬೆ ರೋಗ - ಕಾಲ ಬೆರಳ ಹುಳಕಡ್ಡಿ

ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಅಣಬೆ ನಿರೋಧಕವಿರುವ ಪುಡಿಗಳನ್ನೂ, ಲೇಪನಗಳನ್ನು ಬಳಸಬೇಕು.

೩. ತಲೆ ಬುರುಡೆ ಹುಳಕಡ್ಡಿ

ಅಣಬೆಗಳು ಕೂದಲ ಕೋಶವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವುದರಿಂದ ಒಬ್ಬರಿಂದ ಒಬ್ಬರಿಗೆ, ಅದರಲ್ಲೂ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಹರಡುವುದು. ಅನಾಥಾಲಯದ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗದಂತೆ ಹರಡುತ್ತದೆ. ಟೋಪಿ, ಬಾಚಣಿಗೆ ಮೂಲಕ ಹರಡಲು ಸಾಧ್ಯ.

ಅಣಬೆ ಜೀವಿರೋಧಕವನ್ನು ಸಾವಿರದ ಒಂಬೈನೂರಾ ಐವತ್ತೊಂಬತ್ತರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಹಿಡಿದ ಮೇಲೆ ಇದರ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ರೋಗ ಗುಣಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಔಷಧಿ ಮಾತ್ರಗಳನ್ನು ಎರಡು ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಸೇವಿಸಬೇಕು.

೪. ಗಡ್ಡ-ಮೀಸೆ ಹುಳಕಡ್ಡಿ

ಗಡ್ಡ-ಮೀಸೆ ಕೂದಲಿಗೆ ಅಣಬೆ ಸೇರಿ ಕೂದಲುಗಳ ಕೋಶಗಳಲ್ಲಿ, ಬಹಳ ನೋವಿರುವ, ಗಂಟುಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ. ಅಣುಗಳಿಂದಾಗುವ ಕೀವು ಕೂದಲಿಂದ, ಇದನ್ನು ಬೇರೆಯೆಂದು ಗುರುತಿಸಬೇಕು. ರೋಗಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದ ಕೂದಲನ್ನು ಮಿನಿದರ್ಶಕದಿಂದ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಅಣಬೆಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಅವುಗಳ ಖಾತ್ರಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಅಣಬೆ-ಜೀವಿರೋಧಕ ಮಾತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

ವಿಷಕಣದ ಚರ್ಮರೋಗಗಳು

ವಿಷಕಣಗಳು ಅಣುಗಳಿಗಿಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದವು. ಇವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮದರ್ಶಕದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಷಕಣಗಳು ಜೀವಕೋಶಗಳೊಳಗೆ ಮಾತ್ರ ಬದುಕಿ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗಗಳು: ಸಿಡುಬು, ಸೀತಾಳ ಸಿಡುಬು (ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ, ಗಣಜಲೆ), ದಡಾರ ವಿಷಕಣಗಳಿಂದ ಆಗುತ್ತವೆ. ಸಿಡುಬು ರೋಗವನ್ನು ಈಗ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ನಿರ್ಮೂಲನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಚರ್ಮವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆವರಿಸಬಲ್ಲ ಮೂರು ಸಾಮಾನ್ಯ ರೋಗಗಳು ಇವೆ. ಸರಳ ದದ್ದು, ಉಡಿದದ್ದು ಅಥವಾ ಸರ್ಪ ಹುಣ್ಣು ಮತ್ತು ನರೂಲಿ.

೧. ಸರಳ ದದ್ದು

ಇದರ ವಿಷಕಣ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ತಗಲುತ್ತದೆ. ಮೊದಲಬಾರಿಗೆ ಬಂದ ಸರಳ ದದ್ದಿನಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ಬಾಯಿ, ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಲೋಳ್ಪೊರೆಗಳ ಮೇಲೆ ನೀರ್ಗುಳ್ಳೆಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವು ತಾನಾಗಿಯೇ ಆರುವುವು. ಇಂತಹವರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡವರಾದ ಮೇಲೆ ನೆಗಡಿ, ಜ್ವರ ಬಂದಾಗ; ಬಿಸಿಲಿನ ತಾಪದಿಂದ; ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಹೊರಗಾದಾಗ ಸರಳ ದದ್ದು ಮರುಕಳಿಸಬಹುದು. ಈ ಮರುಚಲ ದದ್ದುಗಳು ತುಟಿಗಳ ಮೇಲೆ, ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಕಾಣುವುವು. ಇಂತಹ ನೀರ್ಗುಳ್ಳೆಗಳು ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬತ್ತುವುವು. ಬೇರೆ ಅಂಟು ತಗಲದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡರೆ ಬೇರೆ ಏನೂ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ.

೨. ಉಡಿ ದದ್ದು, ಸರ್ಪಹುಣ್ಣು

ಸೀತಾಳ ಸಿಡುಬಿನ ವಿಷಕಣ ಉಡಿ ದದ್ದಿಗೆ ಕಾರಣ. ವಿಷಕಣಗಳು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಸೀತಾಳ ಬಂದಾಗ ಹಿಂಬದಿಯ ನರಗಂಟುಗಳನ್ನು ಸೇರುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲ ಅಡಗಿ ಇರುತ್ತವೆ. ಸಮಯ ಬಂದಾಗ, ಅಂದರೆ ರೋಗ ನಿಗ್ರಹಣ ಶಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆಯಾದಾಗ, ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ನರದ ಗಂಟಿನಿಂದ ಹೊರಬರುವ ನರಗಳ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಮದ ಮೇಲೆ ಗುಂಪು ಗುಂಪಾದ ನೀರುಗುಳ್ಳೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಗುಳ್ಳೆಗಳು ಕಾಣುವ ಮೊದಲು ಉರಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಚರ್ಮ ಕೆಂಪಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹಳ ನೋವು. ಹತ್ತರಿಂದ ಹದಿನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬತ್ತಿಹೋಗಬಹುದು. ಐವತ್ತು ವರ್ಷದ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟವರಲ್ಲಿ ಉಡಿ ದದ್ದು ಬೇರೆ ಉಗ್ರರೋಗದ ಮುನ್ನೂಚನೆ. ಏಡಿ ಹುಣ್ಣು, ರಕ್ತ ಹದಗೆಡಿಕೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ವಯಸ್ಸಾದವರಲ್ಲಿ ದದ್ದು ಆರಿದ ಮೇಲೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ವರ್ಷದವರೆಗೂ ನರದುರಿತ, ನೋವು ಕಾಡಬಹುದು.

ನರೂಲಿ

ನರೂಲಿ ವಿಷಕಣಗಳಿಂದ ಮೇಲುಚರ್ಮದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಗಂತಿಗಳು. ವಿಷಕಣಗಳ ಚುಚ್ಚಳಿಕೆಯಿಂದ ನರೂಲಿಗಳು ಗಂತಿಗಳಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಹರಡುತ್ತವೆ. ಅವು ಸಣ್ಣ, ಸಣ್ಣ ಗಂತಿಗಳಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಗಂತಿಯ ಮೇಲ್ಮೈ ಒರಟಾಗಿ, ಹೂಕೋಸಿನಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಗಾಯವಾದರೆ ಇವುಗಳಿಂದ ರಕ್ತ ಸುರಿಯುತ್ತದೆ. ಇವು ಕೈ, ಕಾಲು, ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಅಡಿ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೂ ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಇವು ಅನೇಕ ಆಕಾರವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಜನನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೇಲೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಕೆಲವು ದ್ರಾವಕಗಳಿಂದ ಸುಡಬಹುದು, ಇಲ್ಲವೇ ವಿದ್ಯುತ್‌ಸುಡಿತದಿಂದ ತೆಗೆಯಬಹುದು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಇವು ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಿಲ್ಲದೆ ತಾವಾಗೇ ಹೋಗಲೂ ಬಹುದು.

ಇಸಬು

ಚರ್ಮ ಕೆಂಪೇರಿ, ಬೊಬ್ಬೆಯೆದ್ದು, ನೀರು ಸುರಿಸಿ ಅಕ್ಕುಗಟ್ಟುವ ಬೇನೆಗಳ ಗುಂಪಿಗೆ 'ಇಸಬು' ಎಂದು ಕರೆಯುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಅನೇಕ ಚರ್ಮದಡಿಕೆಗಳು ಈ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ತೋರುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೊಬ್ಬೆಗಳು ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಈ ಹೆಸರನ್ನು ಅನೇಕ ಬೇನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದೇ ಎಂಬಂತೆ ಬಳಸಿದೆ. ಆದರೆ ಈಚಿನ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ಒಳಹುಟ್ಟಿನ ಇಲ್ಲವೇ ಹೊರಹುಟ್ಟಿನ ಒಗ್ಗದಿಕೆಗೆ ಅಥವಾ ಅಲರ್ಜಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇಸಬು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಇಸಬುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದು ಕಸುಬಿನ ಇಸಬು. ಕಸುಬುಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವಾಗ ಹಾನಿಕರವಾದ ಧೂಳು, ದ್ರವ, ಅನಿಲಗಳು ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ತಾಕಿ ಉದ್ರೇಕಗೊಳಿಸುವುದರಿಂದ ಆಗುವಂಥದು. ಇದನ್ನು ಅಲರ್ಜಿ ಅಂದರೆ ಒಗ್ಗದಿರುವಿಕೆಯ ಚರ್ಮದುರಿತ ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೊರಹುಟ್ಟಿನ ಒಗ್ಗದಿರುವಿಕೆಯೇ ಇಸಬಿಗೆ ಕಾರಣ.

ಇಸಬಿನ ರೋಗಗತಿ

ಚರ್ಮ ಕೆಂಪಾಗಿ ನಂತರ ಮಿಟ್ಟಿದದ್ದುಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಅವು ನೀರುಗುಳ್ಳೆಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಕೀವು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಅಣುಗಳ ಸೋಂಕಿನಿಂದ ಇವು ಕೀವುಗುಳ್ಳೆಗಳಾಗಿ ನಂತರ ಹುರುಕು ಮತ್ತು ಬಿರಿಕೆಗಳಾಗುತ್ತವೆ.

ಸೋಕು ಚರ್ಮದುರಿತ

ಕೆಲವು ಹಾನಿಕರ ವಸ್ತುಗಳು ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ಸೋಕುವುದರಿಂದ ಆಗುವ ದಡಿಕೆಯೇ ಸೋಕು ಚರ್ಮದುರಿತ.

ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ವಸ್ತುಗಳು ಎರಡು ಗುಂಪಿನವು

೧. ಸಾಮಾನ್ಯ ಉರಿವೇಳಕಗಳು

ದ್ರಾವಕಗಳು, ಫ್ಲಾರಗಳು ಮತ್ತು ಇಂಗಾಲಕ ಕರಗಿಕೆಗಳು ಈ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿವೆ. ಈ ವಸ್ತುಗಳು ಯಾರ ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ಸೋಕಿದರೂ ಚರ್ಮ ಸುಟ್ಟು ಗಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

೨. ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಚರ್ಮದ ಉರಿವೇಳಕಗಳು

ಈ ಗುಂಪಿನ ವಸ್ತುಗಳು ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ಸೋಕಿದರೆ ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಉರಿ ಉಂಟಾಗದಿರಬಹುದು. ಕೆಲವು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಚರ್ಮದವರಿಗೆ ತಾಕಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಉರಿತವಾಗುವುದು.

ಅಲರ್ಜಿ ಅಥವಾ ಒಗ್ಗದಿರುವಿಕೆ ಆಗುವುದು ಹೇಗೆ ?

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 'ಪ್ರೋಟೀನ್' ಇಲ್ಲವೇ ಸರಳ ರಾಸಾಯನಿಕ, ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ಸೋಕಿದಾಗ ಮೇಲುಚರ್ಮದ ಜೊತೆ ಸೇರಿ ಪೂರ ರೋಧಕ ವಸ್ತುವಾಗುವುದು. ಈ ವಸ್ತುವು ಹಾಲ್ಮಸನಾಳಗಳ ಮೂಲಕ ಹಾಲ್ಮಸ ಗ್ರಂಥಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿ ಜೀಕಣರೋಧ ವಸ್ತು ತಯಾರಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ತಯಾರಾದ ರೋಧವಸ್ತುಗಳು ರಕ್ತದ ಮೂಲಕ ಚರ್ಮಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಹರಡುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾದ ನಂತರ ಚುರಿಕೆಗೊಳಿಸಿದ ವಸ್ತುವು ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿ ಸೋಕಿದರೂ ಇಸುಬಿನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಾಗುವುದು. ಇಂತಹ ಒಗ್ಗದಿರುವಿಕೆಯ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ರಾಸಾಯನಿಕವು ಮೇಲುಚರ್ಮದ ಪ್ರೋಟೀನಿನ ಜೊತೆ ಸೇರಲೇಬೇಕು.

ಈ ಸೋಂಕು ಚರ್ಮದುರಿತಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಾನಿಕರವಾದುದು ಕಸುಬಿನ ಇಸಬು. ವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಚರ್ಮದ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬರುವ ಹಾನಿಕರ ದೂಳು, ದ್ರವಗಳೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೈ ಮತ್ತು ಮುಂದೋಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹತ್ತುತ್ತದೆ. ದ್ರವ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಕಾಲುಚೀಲ ಮತ್ತು ಶರಾಯಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸಿಡಿಯುವುದರಿಂದ ಕಾಲು ಮತ್ತು ಅಡಿಗಳಿಗೂ ಬಂದೀತು. ಮುಖ ಮತ್ತು ಕತ್ತಿಗೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೈಗೆ ಬರುವುದು ಅಪರೂಪ.

ಬೇಕರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರೆಡ್ಡಿನ ಹಿಟ್ಟು ಉಬ್ಬಲು ಬಳಸುವ ಸೋಡದಂತಹ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳಿಂದ ಹಿಟ್ಟುನಾದುವವರಿಗೆ ಇಸುಬಾಗುತ್ತದೆ. ಬಡಿಗೆಯವರಿಗೆ ಮರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಎಣ್ಣೆ, ಮರಗಳಿಂದ; ಯಂತ್ರಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ತಣ್ಣಗೆ ಮಾಡುವ ಎಣ್ಣೆಗೆ ಸೇರಿಸುವ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ, ಇಸುಬು ಬರುತ್ತದೆ. ಛಾಯಾ ಚಿತ್ರಗ್ರಾಹಕರು ಬಳಸುವ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳು, ಕೇಶಾಲಂಕಾರಿಗಳು ಬಳಸುವ ಬಣ್ಣ ಮತ್ತು ಸುವಾಸನಾದ್ರವ್ಯ, ಚಿಕಿತ್ಸಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುವ ಅನೇಕ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳು, ಕ್ರಿಮಿನಾಶಕಗಳು; ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಸುಬಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕಾನೇಕ ರಾಸಾಯನಿಕ ವಸ್ತುಗಳು ಇಸುಬಿಗೆ ಕಾರಣ. ತುಟಿಯ ಬಣ್ಣ ಸ್ನೋ, ಪೌಡರ್, ಲಿಪ್‌ಸ್ಟಿಕ್, ಪಾಲಿಶ್‌ಗಳಿಂದಲೂ ಚರ್ಮದುರಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದಿನವೂ ಪಾತ್ರೆ ಹಾಗೂ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತೊಳೆಯಲು ಬಳಸುವ ಸಾಬೂನು, ಪುಡಿಗಳೂ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು.

ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಮೊದಲು ಯಾವ ಯಾವ ವಸ್ತುಗಳ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಆ ರೋಗಿಗೆ ಅಲರ್ಜಿಯ ಉರಿತ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಿ ಅದನ್ನು ದೂರಮಾಡಬೇಕು. ನಂತರ ಲಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರ ಉಪಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು.

ಹಸುಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಇಸುಬಿಗೆ ಹುಟ್ಟುವ ಮೊದಲೇ ಅವು ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಅಲರ್ಜಿಯಿದ್ದು ಅದು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಸುಬಾಗಿಯೂ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಗೂರಲು ಕೆಮ್ಮಾಗಿಯೂ ಕಾಣಬರುವುದು.

ಕುಷ್ಠ ರೋಗ

ಇದು ಅತಿ ಪ್ರಾಚೀನವಾದ ರೋಗ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ರೋಗಕ್ಕೆ ಯಶಸ್ವೀ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದಾಗ ಕ್ರೂರವಾದ ಅಂಗವಿಕಲತೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಜನರಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಭಯಂಕರ ಕಲ್ಪನೆ ಇತ್ತು. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಹನ್ನೆರಡು ದಶಲಕ್ಷ ರೋಗಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ದಶಲಕ್ಷ ಜನ, ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೋಗಿಗಳಿದ್ದಾರೆ.

ಕುಷ್ಠರೋಗ ರೋಗಿಗಳಿಂದಾಗುವ ಅಂಟುರೋಗ, ಕುಷ್ಠದ ರೋಗಾಣು, ಕ್ಷಯ ರೋಗದ ರೋಗಾಣುವಿನ ಬುಡಕಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದೆ. ಕುಷ್ಠರೋಗದ ಸೋಂಕು ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಬ್ಬರಿಂದೊಬ್ಬರಿಗೆ ಹರಡುವುದಿಲ್ಲ. ರೋಗಿಯ ಚರ್ಮದ ಮೂಲಕ ನೇರವಾಗಿ ಆರೋಗ್ಯದ

ಕುಷ್ಠರೋಗಿ

ವೈಕ್ರಿಯ ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕು. ಇದು ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಕುಷ್ಠರೋಗಾಣುವಿಗೆ ಅಂಟು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಇಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರ ಸಂಪರ್ಕ ಬಹಳ ಕಾಲವಿದ್ದು ಆರೋಗ್ಯವಂತನಿಗೆ ರೋಗ ನಿಗ್ರಹಣ ಶಕ್ತಿ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಸೋಂಕು ಸಾಧ್ಯ. ಹಾಗೆ ರೋಗ ತಗುಲಿದ ಮೇಲೂ ರೋಗದ ಚಿಹ್ನೆಗಳು ಕಾಣಬರಲು ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹತ್ತು-ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ರೋಗಾಣುವಿನ ಸೋಂಕು ಹರಡುವ ಶಕ್ತಿ ಎಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಕುಷ್ಠರೋಗ ಶಾಪವೂ ಅಲ್ಲ. ಅನುವಂಶಿಕ ರೋಗವೂ ಅಲ್ಲ. ಪಾಪ ಕರ್ಮದಿಂದ ಬರುವ ರೋಗವು ಅಲ್ಲ.

ರೋಗದಿಂದ ಮೂಲ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊರಮೈ ನರಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳ ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅರಿವು ಮತ್ತು ಅಂಗಚಲನೆಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಮುಖ್ಯ ತೋರಿಕೆಗಳು.

ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ರೋಗದ ಚಿಹ್ನೆ ದೇಹದ ಯಾವ ಭಾಗದ ಮೇಲಾದರೂ ಬಂದು ಸಣ್ಣ ಮಚ್ಚೆಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಂತರ ರೋಗಿಯ ನಿಗ್ರಹಣ ಶಕ್ತಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುವುದು.

ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದ ನಿಗ್ರಹಣ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಈ ಮಚ್ಚೆ ಮುಂದುವರಿಯದೆ ಕಾಣದಂತಾಗುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ತಗ್ಗಾದ ನಿಗ್ರಹಣ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಮಚ್ಚೆ ದೊಡ್ಡದಾಗಬಹುದು. ಅದರಂತೆಯೇ ಇನ್ನಷ್ಟು ಮಚ್ಚೆಗಳೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ಮಚ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಶ, ಶಾಖ, ಶೀತ, ನೋವುಗಳ ಅರಿವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವುಗಳ ಜೊತೆ ಹೊರಮೈ ನರಗಳು ದಪ್ಪನಾಗಿ ಮುಟ್ಟಿದರೆ ನೋವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮಚ್ಚೆಗಳು ಸುತ್ತಲ ಚರ್ಮಕ್ಕಿಂತ ತಗ್ಗಿದ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳವು, ಆದರೆ ತೊನ್ನು ರೋಗದ ಮಚ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಪೂರ್ತಿ ಬಣ್ಣ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಬಗೆಯ ಕುಷ್ಠರೋಗ ಅನೇಕರಲ್ಲಿ ತಾನಾಗಿ ಗುಣವಾಗುವುದು. ಈ ಬಗೆಯ ಸೌಮ್ಯ ಕುಷ್ಠರೋಗಿಗಳು ಇತರರಿಗೆ ಸೋಂಕು ಹರಡಲಾರರು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ಎಂಬತ್ತರಷ್ಟು ಕುಷ್ಠರೋಗಿಗಳು ಸೌಮ್ಯರೂಪದವರು. ಮಿಕ್ಕ ಶೇಕಡ ಇಪ್ಪತ್ತರಷ್ಟು ಉಗ್ರರೂಪದ ರೋಗದವರು.

ಕಡಿಮೆ ನಿಗ್ರಹಣ ಶಕ್ತಿಯಿರುವವರಿಗೆ ಸೋಂಕು ತಗುಲಿದಾಗ ಚಿಹ್ನೆಗಳು ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೂ, ಮುಂದುವರಿದಂತೆ ದೇಹವೆಲ್ಲಾ ಆವರಿಸಿ ಉಗ್ರ ಕುಷ್ಠರೂಪ ತಾಳುವುದು. ಮಚ್ಚೆಗಳು ದಪ್ಪಗಂಟುಗಳಾಗಿ ಮೈ ಚರ್ಮವೆಲ್ಲಾ ಮಂದವಾಗುವುದು. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ದಪ್ಪ ಗಂಟುಗಳು ಕಾಣುವುವು. ಕಿವಿಗಳ ಮೇಲೂ ಗಂಟುಗಳು ಓಲಾಡುವುವು. ಮೂಗಿನಿಂದ ನೀರು ಸುರಿಯುವುದು. ಈ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಕುಷ್ಠರೋಗಾಣುಗಳಿದ್ದು ಇದರ ಮೂಲಕ ರೋಗ ಹರಡಲು ದಾರಿಯಾಗುವುದು.

ಈ ಎರಡು ರೂಪಗಳ ಮುಂದುವರಿದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನರಗಳು ಉರಿತದಿಂದ ಕೃಶವಾಗಿ ಕೈಕಾಲುಗಳ ಚಲನಶಕ್ತಿ ಕುಂದಿ, ಬೀಳುಗಾಲು, ಬೀಳು ಕೈಗಳಾಗಬಹುದು. ಅರಿವಳಿಕೆಯಿಂದ

ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಹುಣ್ಣು, ಕಣ್ಣುಗುಡ್ಡೆಯ ಹುಣ್ಣು ಆಗಬಹುದು. ಈಗ ನಲವತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ರೋಗ ಗುಣಪಡಿಸಬಲ್ಲ ಅನೇಕ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ರೋಗದ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಫಲಕಾರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿವೆ.

ಸೌಮ್ಯರೋಗಿಗಳು ವೈದ್ಯರ ಸಲಹೆಯಂತೆ ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಮಾತ್ರಗಳನ್ನು ನುಂಗಿದರೆ ಆರರಿಂದ ಹನ್ನೆರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ರೋಗ ವಾಸಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಉಗ್ರ ರೂಪದವರಲ್ಲಿ ಎರಡು ವರ್ಷ ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಔಷಧಿ ಸೇವನೆಯಿಂದ ರೋಗವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗುಣಪಡಿಸಬಹುದು. ಈ ಔಷಧಿಗಳು ಬಳಕೆಗೆ ಬಂದ ಮೇಲಿನ ಈ ಎರಡು-ಮೂರು ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಕುಷ್ಠರೋಗದ ಅಂಗವಿಕಲತೆಗಳು ಅಪರೂಪವಾಗಿವೆ.

ಕುಷ್ಠರೋಗಿಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರಂತೆ ಕಾಣಬೇಕು. ರೋಗ ವಾಸಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಂತಿರಲು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು.

ಮೊಡವೆ

ಚರ್ಮದಲ್ಲಿರುವ ಜಿಡ್ಡುಗ್ರಂಥಿಗಳು ಜಿಡ್ಡನ್ನು ನಾಳದ ಮೂಲಕ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಕೂದಲ ಕೋಶದೊಳಗೆ ಸುರಿಸುತ್ತವೆ. ನಾಳದ ಬಾಯಿಯ ಉರಿತದಿಂದ ಮೈಜಿಡ್ಡು ಹೊರಹೋಗದೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ, ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಮೇಲ್ಪರೆ ಕಣಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಮುದ್ದೆಯಾಗುತ್ತೆ. ಇಂತಹ ಮುದ್ದೆಯೇ ಮೊಡವೆಯ ಅಂಗಾಯ "ಕರೀತಲೆ". ಇದರ ಹೊರ ಭಾಗ ಕಪ್ಪಾಗಿ ಕಾಣುವುದರಿಂದ ಈ ಹೆಸರು. ಜಿಡ್ಡು ಗ್ರಂಥಿಯಿಂದ ಹೊರಬೀಳಲು ದಾರಿಯಿಲ್ಲದೆ ಅದರ ಹೊಟ್ಟೆ ಜಿಡ್ಡು ತುಂಬಿ ಉಬ್ಬಿರುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಗೆ ಒಡೆದು ಚರ್ಮದೊಳಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗುವುದು. ಜಿಡ್ಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಆಮ್ಲಗಳು ನಿಜ ಚರ್ಮವನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿ, ಚರ್ಮ ಕೆಂಪೇರುವುದು. ಕೊನೆಗೆ ಕೀವಾಗಿ, ಗ್ರಂಥಿ ಅಳಿದು, ಕೀವು ಗುಳ್ಳೆ ಒಡೆದು ಕೀವು ಸೋರುವುದು. ನಂತರ ವಾಸಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಕಲೆ ನಿಲ್ಲುವುದು.

ಮೊಡವೆಗಳು ಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು. ಹದಿನೆಂಟರಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೇ ವಯಸ್ಸಿನವರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ. ತೀರ ಹೆಚ್ಚಾದರೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಅವಶ್ಯಕ.

ಸಾಮಾನ್ಯ ಮೊಡವೆಗಳನ್ನು ತಡೆಯಲು ದಿನಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಸಲವಾದರೂ ಸಾಬೂನಿನಿಂದ ಮುಖವನ್ನು ತೊಳೆಯಬೇಕು. ಕೆಲವು ಮುಲಾಮುಗಳಿಂದ ಚರ್ಮದ

ಬಾಯಿಮುಚ್ಚಿರುವ ಕೋಶಿಕಗಳನ್ನು ತೆರವು ಮಾಡಬಹುದು. ಕೆಲವು ಜೀವಿರೋಧಕಗಳ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಜಿಡ್ಡಿನ ಮಂದ ಕುಗ್ಗಿಸಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಹರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು.

ಹುಟ್ಟು ಮಚ್ಚೆಗಳು

ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭ್ರೂಣದ ಚರ್ಮ ಬೆಳೆಯುವಾಗ ಅನುತಪ್ಪಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಚ್ಚೆಗಳು ಆಗುತ್ತವೆ. ಈ ಮಚ್ಚೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿದಾಗಲೇ ಇಲ್ಲದೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆಯೂ ಕಾಣಬಹುದು. ಕೆಲವು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲವಾದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಗುರುತೂ ಇಲ್ಲದೆ ಮಾಯವಾಗಬಹುದು. ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಂತಹವನ್ನು ರೋಗವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ರಕ್ತನಾಳದ ಗಂತಿ

ರಕ್ತನಾಳಗಳಿಂದ ಬೆಳೆಯುವ ಗಂತಿ ಅತಿ ಸಾಮಾನ್ಯ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧ.

1. ಲೋಮನಾಳ ಗಂತಿ

ಕೆಲವು ಲೋಮನಾಳಗಳಿಂದ ಅಂದರೆ, ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ರಕ್ತನಾಳಗಳಿಂದ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಚರ್ಮದ, ಲೋಳ್ಪೊರೆಗಳ ಮೇಲೆ ನೀಲಿ ಕೆಂಪು ಮಿಶ್ರ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳ ಕಲೆಗಳಾಗಿ, ಹುಟ್ಟಿದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಕಾಣಬರುತ್ತವೆ. ದಿನಕಳೆದಂತೆ ದೊಡ್ಡವಾಗಬಹುದು. ಅಪರೂಪವಾಗಿ ಇಳಿಗೆಡಬಹುದು. ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಅತ್ಯಪ್ಪಿಕರ. ಲೇಸರ್ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ಸಣ್ಣಕಲೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗುಣಪಡಿಸಬಹುದು.

೨. ಗವಿತಗ್ಗಿನಾಳ ಗಂತಿ

ದೊಡ್ಡ ರಕ್ತನಾಳಗಳಿಂದ ಬೆಳೆಯುವ ಗಂತಿ, ಚರ್ಮದ ಮೇಲೆ ದಪ್ಪನಾಗಿ, ಗಂಟುಗಂಟಾಗಿ ಉಬ್ಬಿರುತ್ತದೆ. ನೋಡಲು ಕೆಂಪಾಗಿ, ಮುಟ್ಟಲು ಮೆತ್ತಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ದಿನಗಳೆದಂತೆ ಬೆಳೆದು ದಪ್ಪವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಒಂದೋ ಇಲ್ಲವೇ ಹತ್ತಾರು ಇರಬಹುದು. ದೇಹದ ಯಾವುದೇ ಭಾಗದ ಚರ್ಮ, ಲೋಳ್ಪೊರೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕಾಣಬಹುದು. ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಕಂಡಾಗ ವಿಕಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹತ್ತನೇ ವಯಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ತಾನಾಗಿ ಯಾವ ಗುರುತೂ ಇಲ್ಲದೆ ಮಾಯವಾಗುತ್ತವೆ.

ಬಣ್ಣದ ಹುಟ್ಟೂರನಗಳು

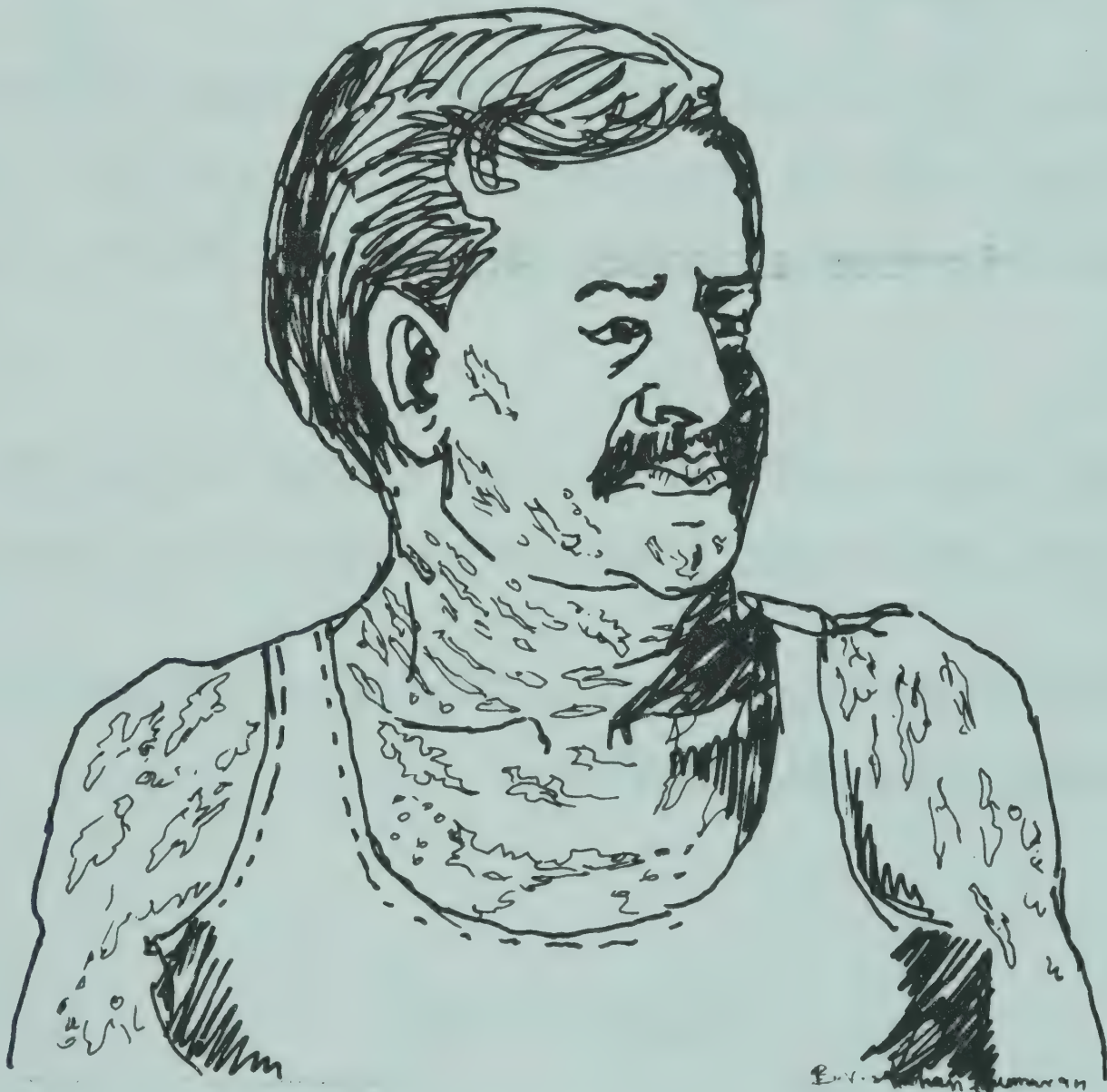
ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಣ್ಣಗಾತ್ರದ ಈ ಗಂತಿಗಳು ಮೇಲುಚರ್ಮದ ಅತಿ ಬೆಳೆತದಿಂದ, ಇಲ್ಲವೇ ನಿಜ ಚರ್ಮದಲ್ಲಿ (ಅಂದರೆ ಚರ್ಮದ ಅಡಿ ಭಾಗ) ಇಕ್ಕಟ್ಟಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿದ ಘನ ತೆರನ ಕಣಗಳು ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದರಿಂದ ಆಗುತ್ತವೆ. ಈ ಗಂತಿ ಕಣಗಳು ಚರ್ಮದ ಬಣ್ಣವಾದ “ಮೆಲನಿನ್” ತಯಾರಿಸುವ ಕಣಗಳು.

ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಇಂತಹ ಗಂತಿ ಕಣಗಳು ಮೇಲುಚರ್ಮದಿಂದ ನಿಜಚರ್ಮಕ್ಕೆ ಹರಿದಾಗ, ಅಂತಹ ಗಂತಿಗಳು ತೀವ್ರ ರೂಪತಾಳಿ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯ ತರುತ್ತವೆ. ಇಂತಹವಕ್ಕೆ ಜಂಟಿ

ಹುಟ್ಟೂನ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಈ ನೀಲಿ ಬಣ್ಣದ ಜಂಟಿ ಹುಟ್ಟೂನಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಬಣ್ಣದ ಗಂತಿಗಳಾಗಿ ತಿರುಗುತ್ತವೆ.

ತೊನ್ನು

ಚರ್ಮದ ಮೇಲೆ ಬಣ್ಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಬಿಳಿಯ ಕಲೆಗಳಿಗೆ ತೊನ್ನು ಎಂದು ಹೆಸರು. ಈ ಬಿಳಿ ಕಲೆಗಳು ಹುಟ್ಟುವಾಗ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಮೈಪೂರ್ತಿ ಚರ್ಮ ಬೆಳ್ಳಗಿರುತ್ತೆ, ಕೂದಲು ಬಿಳಿಪು, ಕಣ್ಣುಗುಡ್ಡೆ ನೀಲಿಯ ಬಣ್ಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹವರಲ್ಲಿ ಈ ಚಿಹ್ನೆಗಳು ಹುಟ್ಟುವಾಗಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದು ಆನುವಂಶಿಕ ರೋಗ. ಇದನ್ನು ಬಿಳಿಚು ರೋಗ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ತೊನ್ನು ರೋಗಿ

ತೊನ್ನು ರೋಗಕ್ಕೆ ಕಾರಣ “ಮೆಲನಿನ್” ಎಂಬ ಚರ್ಮದ ಬಣ್ಣದ ಉತ್ಪತ್ತಿ, ಜನಿಕ ದೋಷದಿಂದ ನಿಂತುಹೋಗುವುದು.

ಬಿಳುಚು ರೋಗದವರಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣದ ತಯಾರಿಕೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಕಿಣ್ಣವೇ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ, ಯಾವ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಬಿಳುಚು ರೋಗದವರು ಸೂರ್ಯಕಿರಣಗಳನ್ನು ತಡೆಯುವ “ಮೆಲನಿನ್” ಬಣ್ಣವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಚರ್ಮದ ಏಡಿ ಹುಣ್ಣಿಗೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹವರು ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಹಗರು ಅಥವಾ ತಲೆ ಹೊಟ್ಟು

ಎಂಟರಿಂದ ಹನ್ನೊಂದು ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಹಗರು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ವಯಸ್ಸಾದ ಮೇಲೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಬಿಳಿಯ ಹುರುಪೆಗಳು ಮತ್ತು ತುರಿಕೆ

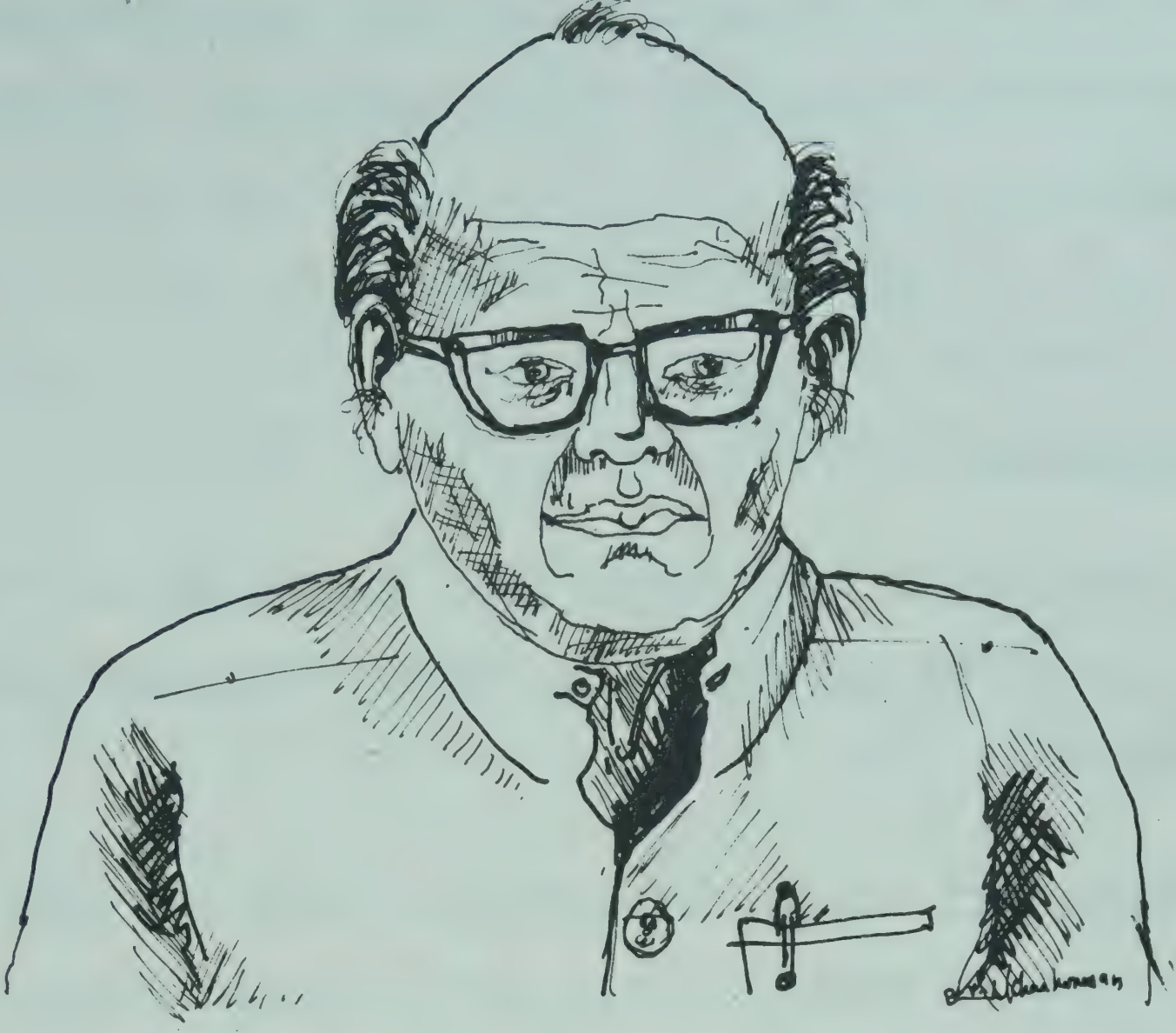
ಕೂದಲ ಸುತ್ತಲೂ ಮತ್ತು ಕೂದಲುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಬಿಳಿಯ ಹುರುಪೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಹುರುಪೆಗಳು ಮೇಲು ಚರ್ಮದ ಕೊಂಬುಕ ಪದರದಿಂದ ಬರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ಜಾತಿಯ ಅಣುಗಳು, ಅಣುಬೆಗಳೂ ಕೊಂಬುಕ ಪದರಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದರೆ, ಇವುಗಳ ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಂದ ಉರಿತವಿರುವುದು.

ಹಗರು ಇರುವ ಗಂಡಸರಿಗೆ ಕಪಾಲಗಳ ಕಡೆಯೂ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೂ ಕೂದಲು ಉದರಿ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುವುದು. ಇದನ್ನು “ಗಂಡು ಜಾತಿಯ ಬೋಳು ತಲೆ” ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಬೇರೂರಿದ ಹಗರನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ತಲೆಯನ್ನು ವಾರಕ್ಕೆ ಎರಡು ಬಾರಿಯಾದರೂ ಸೂಕ್ತ ದ್ರಾವಣಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ತೊಳೆಯಬೇಕು.

ಬೋಳು ತಲೆ

ಹುಟ್ಟುವ ಮೊದಲೇ ಬೋಳಾಗಿರಬಹುದು. ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ತಲೆ ಬೋಳಾಗುವುದು ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ.

ಬೋಳು ತಲೆ

ಮಚ್ಚೆ ಮಚ್ಚೆ ಬೋಳು

ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂದಲು ಅಲ್ಲಲ್ಲೇ ಮಚ್ಚೆಯಂತೆ ಉದುರಿ ಬರಿ ತಲೆಬುರುಡೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮನೋವ್ಯಾಕುಲತೆ ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದು. ತಾನಾಗಿ ಕೂದಲು ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಿಂದಲೂ ಬೆಳೆಯುವ ಸಂಭವ ಇದೆ. ದೀರ್ಘಕಾಲ ಬೋಳಾಗಿದ್ದರೆ ಕೂದಲು ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಕಲೆಗಟ್ಟಿನ ಬೋಳು

ಹುಟ್ಟುವಾಗಲೇ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಪಿಂಡಗೂಸಿನ ತಲೆಗೆ ಗರ್ಭಕೋಶದ ಪೊರೆಗಳು ಅಂಟಿದ್ದುದೇ ಕಾರಣ. ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ರೋಗಗಳಿಗೆ ಕೂದಲ ಕೋಶಗಳು ನಾಶವಾದರೆ

ಬೋಳಾಗುತ್ತೆ. ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಅಣಬೆ ರೋಗದಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಬೋಳನ್ನು ಅಣಬೆರೋಧಕ ಮದ್ದುಗಳಿಂದ ಗುಣಪಡಿಸಬಹುದು. ಸುಟ್ಟ ಗಾಯಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಅಳತೆ ಮೀರಿದ ಕ್ಷ-ಕಿರಣಗಳಿಂದ ಆದ ಬೋಳುತನ ಗುಣಪಡಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಕೋಶಗಳು ನಾಶವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಗಂಡಸರಲ್ಲಿ ಬೋಳುತನ

ಕಪಾಳಗಳ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂದಲು ತೆಳುವಾಗಿ, ಬರಬರುತ್ತಾ ಪಕ್ಕದ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿನ ಕೂದಲು ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಾ ಕೂದಲು ಉದುರಿಹೋಗುವುದು. ಇದು ಗಂಡಸರಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ.

ಹದಿನೆಂಟರಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತರ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇಂತಹ ಬೋಳುತನ ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಬಹುದು. ಚಿಕಿತ್ಸೆ ತೃಪ್ತಿಕರವಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಳಕೆಗೆ ಬಂದಿರುವ “ಮಿನಾಕ್ಸಿಡಿಲ್” ಎಂಬ ಮುಲಾಮನ್ನು ಲೇಪಿಸುವುದರಿಂದ ಕೂದಲು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಲೇಪನ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆ ಬೆಳವಣಿಗೆಯೂ ನಿಲ್ಲುವುದು.

ಚರ್ಮದ ಏಡಿ ಹುಣ್ಣು

ಚರ್ಮದ ಏಡಿ ಹುಣ್ಣು ಜೀವನ ಪರ್ಯಂತ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲೇ ದುಡಿಯುವ ರೈತರು, ನಾವಿಕರುಗಳಿಗೆ ಸೂರ್ಯಕಿರಣಗಳಿಂದ ಆಗುವ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮ. ಬಿಳಿಯ ಚರ್ಮದ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶದವರಲ್ಲಿ ಈ ಹುಣ್ಣು ಸಾಮಾನ್ಯ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಪರೂಪ. ಮೇಲು ಚರ್ಮದ ಎರಡು ಶ್ರೇಣಿಯ ಕಣಗಳಿಂದ ಎರಡು ಬಗೆಯ ಏಡಿ ಹುಣ್ಣು ಆಗುತ್ತದೆ. ತಳದ ಪಂಕ್ತಿಯ ಕಣಗಳಿಂದ ಬುಡಕಣದ ಏಡಿ ಹುಣ್ಣು ಅಥವಾ ಇಲಿದಿನ ಹುಣ್ಣು ಎಂಬುದು ಒಂದು. ಎರಡನೆಯದು ಹಗರಿನ ಕಣಗಳ ಏಡಿಹುಣ್ಣು.

ಇಲಿದಿನ ಹುಣ್ಣು

ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಧ್ಯ ವಯಸ್ಸಿನವರಲ್ಲಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಇದ್ದಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತೆ. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹರಡಬಲ್ಲದು. ದೂರಕ್ಕೆ ಹರಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸೂರ್ಯರಶ್ಮಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೀಳುವ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ನೋವಿಲ್ಲದ ಸಣ್ಣಗಂಟಾಗಿ ಅಂಕುರಿಸಿ, ಎರಡು-ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಮಿಲಿ ಮೀಟರ್ ಅಗಲ ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಇದರ ಮಧ್ಯೆ ಅಳಿಗೊಳಿತು ಹುಣ್ಣಾಗುವುದು. ಈ ಹುಣ್ಣಿನ ಅಂಚು ತೆಳ್ಳಗೆ ರತ್ನದಂತೆ ಬಿಳಿಯ ಹೊಳಪು ಬಣ್ಣ, ಹುಣ್ಣಿನ ಮಧ್ಯೆ ಕೆಂಪುಸಿಪ್ಪೆ ಕಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ಹುಣ್ಣು ಗುಂಡು ಇಲ್ಲವೇ ಗೋಲಾಕರ ಇರುತ್ತದೆ. ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಚರ್ಮದಡಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಗಾಂಶಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತಾ ಹರಡಿ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಅಪಾಯ ತರಬಹುದು. ಈ ರೀತಿ ಇಲಿ ತಿನ್ನುವಂತೆ ಅಂಗಾಂಶಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಹಾಕುವುದರಿಂದಲೇ ಇದಕ್ಕೆ ಇಲಿದಿನ ಹುಣ್ಣು ಎಂದು ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ.

ಹಗರಕಣ ಮೇಲ್ಪೊರೆಗಂತಿ

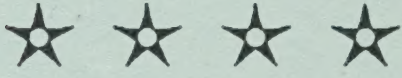
ಮೇಲುಚರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅಡಿಯ ಕಣಗಳಿಂದ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಮೇಲು ಮೇಲಿನ ಪಂಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಚಪ್ಪಟೆಯಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಜೀವವಿಲ್ಲದೆ ಹಗರಾಗುವ ಕಣಗಳಿಂದ ಬರುವ ವಿಷಮವಾದ ಏಡಿಗಂತಿ. ಅಂಕುರಿಸಿದ ಜಾಗದಲ್ಲಿಯೇ ಇರದೆ, ಹಾಲ್ಸನಾಳಗಳ ಮೂಲಕ ದೇಹದ ಇತರ ಭಾಗಗಳಿಗೂ ಹರಡಬಲ್ಲದು.

ಮುಖ ಮತ್ತು ತುಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸಾಮಾನ್ಯ. ಆದರೆ ಕೈ, ಕಾಲು, ನಾಲಿಗೆ, ಬಾಯಿ ಮತ್ತು ಲಿಂಗದ ಮೇಲೆಯೂ ಬರುತ್ತೆ. ಇಂತಹ ಜಾಗಗಳಿಗೆ ಬಹುಕಾಲ ರಾಸಾಯನಿಕ, ಇಲ್ಲವೇ ಭೌತಿಕ ಕೆರಳಿಕೆ ಇರುತ್ತೆ. ಕ್ಷ-ಕಿರಣ ಕೆಲಸಗಾರರಲ್ಲಿ ಕೈಗಳ ಮೇಲೆ ಇಂತಹ ಗಂತಿಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಚುಟ್ಟು ಸೇದುವರಲ್ಲಿ ತುಟಿ, ನಾಲಿಗೆ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಗಂತಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತೆ. ವಿವಿಧ ಕಸುಬುಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಗಂತಿ-ಪ್ರಚೋದಕ ವಸ್ತುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಲವತ್ತೈದರಿಂದ ಐವತ್ತುವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾದವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಮೇಲ್ಪೂರೆ ಗಂತಿ ಸಣ್ಣ ಗಂಟಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು, ಬೇಗ ಬೇಗ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಗುಂಡು ಅಥವಾ ಗೋಲಾಕಾರ; ಚಪ್ಪಟೆ, ಪಕ್ಕದ ಚರ್ಮಕ್ಕಿಂತ ಒಂದರಿಂದ ಎರಡು ಮಿಲಿಮೀಟರ್ ಮೇಲಿರುತ್ತದೆ. ಹೊರಮೈ ಎಳೆರೂಪಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ರಕ್ತದ ಪೂರೈಕೆ ಕುಗ್ಗಿ, ಮೇಲಿನ ಪೊರೆಯ ಕಣಗಳು ಒಡೆದು, ಗಂತಿಯು ಕಾಣುವುದು. ಈ ಹುಣ್ಣಿನ ಅಂಚು ಹೊರ ಮೊಗಚಿಕೊಂಡಿರುವುದು. ಈ ತರಹ ಹರಡುವ ಗಂತಿ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಅಂಗಾಂಗಗಳನ್ನು ತಿಂದು, ದೂರದ ಅಂಗಾಂಗಗಳಿಗೂ ಹಾಲ್ಮಸನಾಳಗಳ ಮೂಲಕ ಹರಡುತ್ತದೆ. ಜೀವಾಧಾರವಾದ ಅಂಗಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದಾಗ ಸಾವು ಬರುವುದು.

ಚಿಕಿತ್ಸೆ

ಶಸ್ತ್ರ ಕ್ರಿಯೆ; ವಿಕಿರಣ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ಮಾಡಿದರೆ ಅಷ್ಟೂ ಒಳಿತು.

ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವು ನವಸಾಕ್ಷರರಿಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಿಂದ ಪದವಿ ಮಟ್ಟದವರೆಗೆ ಉತ್ತಮ ಹಾಗೂ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ 'ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ರಚನಾ ವಿಭಾಗ'ವನ್ನು ತೆರೆದಿದೆ. ಇದರ ಮೊದಲ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ನವಸಾಕ್ಷರರಿಗಾಗಿ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಬೆಂಬಲಕ್ಕೆ ಬಂದುದು ಲೋಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆ. ನವಸಾಕ್ಷರರಿಗಾಗಿ ಪುಸ್ತಕ ಬರೆಯುವ ತಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅವರು ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವು ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸಂತಸದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಕೂಡಲೇ ನಾಡಿನ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಲೇಖಕರನ್ನು, ಭಾಷಾತಜ್ಞರನ್ನು, ಶಿಕ್ಷಣತಜ್ಞರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಅವರೆಲ್ಲರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ, ಸಲಹೆ, ಸಹಕಾರಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖವಾಯಿತು. ಪುಸ್ತಕಗಳ ವಸ್ತು, ಭಾಷೆ, ಮುದ್ರಣ ವಿನ್ಯಾಸ, ಚಿತ್ರಗಳ ಮಹತ್ವ, ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಗುಣಮಟ್ಟ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಸಮಿತಿಯು ಅನೇಕ ಸಲ ಚರ್ಚಿಸಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸಲು ಸೂಚಿಸಿತು.

ನವಸಾಕ್ಷರರಿಗಾಗಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ದೇಶದ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ, ಅವುಗಳ ಮಾದರಿ, ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಭಾಷಾತಜ್ಞರಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಯಿತು. ಜೊತೆಗೆ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಅನುಭವಿ ಕ್ಷೇತ್ರಸಹಾಯಕರನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಕಮ್ಮಟಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ, ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿ ತಯಾರಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ಅವರನ್ನು ರಾಜ್ಯದಾದ್ಯಂತ ಆಯ್ದ ಜಿಲ್ಲೆ, ತಾಲೂಕುಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಈ ಆಂದೋಲನದಲ್ಲಿ ಕಲಿತವರಿಂದ ಮತ್ತು ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವವರಿಂದ ಅದರ ಗುಣದೋಷಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಅನಂತರ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಗಣಕಯಂತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲಾಯಿತು; ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಕ್ಷೇತ್ರ ಸಹಾಯಕರು ನೀಡಿದ್ದ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮರು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ, ನಂತರ ನವಸಾಕ್ಷರರ ಅಪೇಕ್ಷೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ವಿಷಯದ ಆದ್ಯತೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಪುಸ್ತಕ ರಚನೆಗೆ ತೊಡಗಲಾಯಿತು; ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಲೇಖಕರು ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರ ಜೊತೆ ಚರ್ಚಿಸಿ ತಮ್ಮ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳಿಗೆ ಅಂತಿಮ ರೂಪ ಕೊಟ್ಟರು. ಕಲಾವಿದರು ವಿಷಯಗಳಿಗೊಪ್ಪುವ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟರು. ಹೀಗೆ ಸಿದ್ಧಗೊಂಡ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ನವಸಾಕ್ಷರರ ಬಳಿ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಅವರ ಮುಂದೆ ಪರಿಸಿ ನಂತರ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ, ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯನ್ನು ಅಂತಿಮಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು.

ನಮ್ಮ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಸಮುದಾಯ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರೇ ಹೊರತು ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಲ್ಲ. ನೃಪತುಂಗ ಹೇಳುವಂತೆ ಅವರು "ಚದುರರ್ ನಿಜದಿಂ ಕುರಿತೋದದೆಯುಂ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಯೋಗ ಪರಿಣತ ಮತಿಗಳ್". ಅನುಭವದಲ್ಲಿ, ವಿವೇಕದಲ್ಲಿ, ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ, ತಿಳುವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಜನ ಚದುರರು. ಹೀಗೆಂದು ಅವರನ್ನು ಅಕ್ಷರದಲಿತರನ್ನಾಗಿಯೂ ಉಳಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರ ಕಲಿಯುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದೆ. ಕಲಿಸುವ ಹೊಣೆ ಸರ್ಕಾರಗಳ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಮೇಲಿದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಸಾಕ್ಷರತಾ ಆಂದೋಲನ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಅಕ್ಷರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಆಂದೋಲನದಲ್ಲಿ ಕಲಿತವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಕಲಿಯುವವರಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಕಲಿತವರು ಮರೆಯದಂತೆ, ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವಂತೆ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಲ್ಲರ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವು ನಾಡಿನ ಹಲವು ವಿದ್ವಾಂಸರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ನಡೆಸಿದ ಒಂದು ಸಾಮೂಹಿಕ ಪ್ರಯತ್ನದ ಫಲವಾಗಿ ಈ ಪುಸ್ತಕ ರೂಪತಾಳಿದೆ. ನವಸಾಕ್ಷರರು ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಕಾರಣರಾಗಿರುವ ಉನ್ನತ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿ ಹಾಗೂ ಸಂಪಾದಕ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ, ಲೇಖಕರಿಗೆ, ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ, ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಪಾಲ್ಗೊಂಡವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ವಂದನೆಗಳು. ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು ಇಂತಹ ಒಂದು ಗುರುತರವಾದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಲೋಕಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಶ್ರೀ ಲೂಕೋಸ್ ವಲ್ಲತ್ತರೈ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು. ಓದುಗರು ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ರಚನೆಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ.

ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಕಂಬಾರ
ಕುಲಪತಿಗಳು
